

Om en bij de F. D. I.

Waarde Gérant,

Hoewel mij is gebleken dat ge eenigermate gepiqueerd waart, en niet geheel ten onrechte, dat de Redact'ie van ons aller Tijdschrift officieel absoluut genegeerd werd bij de vergaderingen en feestelijkheden der F. D. I. op 26 t. m. 30 Augustus in den Haag, vertrouw ik toch dat Uw goed hart de overwinning zal weten te behalen op Uwe ontstemming en ge thans een plaatsje zult willen inruimen voor een kort relaas van die waarlijk alleraangenaamste dagen.

Betrekkelijk weinig, *te* weinig leden toch van het N. T. G. of van de Ver. v. N. T. hebben de gelegenheid aangegrepen, deel te nemen aan de verschillende verrichtingen en feestelijkheden, waartoe ook zij uitgenoodigd waren, waar hun Vereeniging zelfs als gastvrouw optrad. En laat me nu eens luide verkondigen, dat al die afwezigen groot ongelijk hebben gehad, dat ze, behalve eenige hoogst genoegelijke dagen, ook gemist hebben de keanismaking met zoovele corypheën op ons gebied, die van heinde en ver naar ons Haagje waren gekomen.

Men onderschatte dit laatste toch niet; het is zoo goed en nuttig die menschen, wier namen men telkens en telkens weer in de buitenlandsche vaktijdschriften ontmoet, eens van aangezicht tot aangezicht te zien, met hen van gedachten te wisselen, hen te hooren spreken. Het werkt zoo stimuleerend op U wanneer ge dan bedenkt hoe die mannen met groote opofferingen van tijd en geld samen komen om te beraadslagen over allerlei zaken die het welzijn, de vooruitgang van hun, maar ook van Uw vak betreffen, ja meer dan

dat, die, in hun arbeidssfeer, belangeloos hun krachten geven tot heil der gansche menschheid. Belangeloos ja, want zij, die òf reeds groote praktijken hebben, of die reeds hebben neergelegd, zullen niet de vruchten plukken van het zaad dat zij helpen uitstrooien, maar de jongeren die na hen komen en die zoo gemakkelijk, zoo van-zelf-sprekend zullen aannemen, wat met moeitevollen, inspannenden arbeid is gewrocht door die voorgangers.

Daarom een eeresalut aan die mannen en moge hun voorbeeld ons een prikkel zijn, ons zelf af te vragen of wij er genoeg mee zullen nemen als parasieten te teren op hun werk, dan wel of we ons zullen inspennen ook op onze beurt, ieder naar zijn krachten, iets te geven met opoffering van tijd, moeite of geld voor den vooruitgang van ons beroep.

Elders zal men kunnen lezen van 't geen er besproken is in de verschillende vergaderingen, welke belangrijke gedachtenwisselingen er hebben plaats gehad, welke besluiten er zijn genomen; ik wensch mij slechts te bepalen tot het memoreeren van 't geen er „om en bij” die vergaderingen is gedaan.

En dan past me in de eerste plaats een woord van hulde aan Dr. v. d. Hoeven, den afgevaardigde van de Nederlandsche vereenigingen, die niet alleen alles zoo uitstekend had voorbereid, maar die ook van 't begin tot 't eind onvermoeibaar, trouw op z'n post was. De uitstekende verslagen in de dagbladen, die elken dag behelsden een overzicht van 't geen er gedaan was, waren, ik mag het hier zeker wel verklappen, van zijn hand. En wat dat zeggen wil, na zooveel vermoeienissen met alweer eene bekorting van de zoo hoog noodige nachtrust zullen het meerendeel der lezers maar amper beseffen.

Den eersten avond kregen we de receptie van de leden der F. D. I. met hunne dames in het Oranje Hotel te Scheveningen. Royaal en onbekrompen traden de beide Hollandische Vereenigingen hier als gastvrouw op, 't geen er zeker toe meewerkte dat er den ganschen avond een prettigen, on-

gedwongen toon bleef heerschen. Oude kennismakingen werden hernieuwd, nieuwe gemaakt, hier zette men zich een oogenblik aan een tafeltje, daar liep men van den een naar den ander; het was een geroezemoes van stemmen en lachen dat een allergezelligsten indruk gaf. Een polyglottisch allegaartje van belang natuurlijk en enkele malen moest een der Hollanders wel als tolk fungeeren om de vriendschapsontboezemingen van enkele leden in den juisten (?) vorm aan 't juiste adres te brengen. Collega C o e b e r g h kweet zich, als voorzitter van het N. T. G. op lofwaardige wijze van zijn taak de aanwezigen in 't Engelsch, Fransch en Duitsch het welkom toe te roepen.

(Ik merk dat ik zoo langzamerhand aardig de „krantenstijl” te pakken krijg, geen wonder na het genieten van zoo veel „Onafhankelijkheidsfeest” verslagen).

Den volgenden morgen na de officieele opening der F. D. I. in „Pulchri Studio” (een prachtige vergader-gelegenheid) werd van alle aanwezigen een foto gemaakt, die best gelukte en waarvan, naar ik hoop, een reproductie in dit nummer zal prijken. De rest van den dag werd besteed aan de zitting van het uitvoerend comité der F. D. I., terwijl de dames in de gelegenheid werden gesteld een heerlijk boottochtje te maken naar het Brasemer- en Kagermeer, hetwelk georganiseerd was door het Damescomité, bestaande uit Mevr. v. d. H o e v e n, Mevr. N e u h a u s en Mevr. B i s s e l i n g, die alle eer hebben van de wijze waarop ze in zoo hooge mate hebben meegewerkt tot het welslagen van de feestelijkheden.

Des avonds boden een viertal Hollandsche collega's aan twintig buitenlandsche vrienden een diner aan in het Restaurant „de Twee Steden”, dat in één woord schitterend was.

Geen wonder dan ook, dat de stemming aan tafel, waar niet minder dan elf nationaliteiten vertegenwoordigd waren, daarmee in overeenstemming bleek. Toen de stroom der welsprekendheid losgelaten was, kwam hij niet tot rust voor

en aleer ieder in zijn eigen taal uiting gegeven had aan zijn gevoelens. Ten minste dat geloof ik, want als ik U zeg, dat de speech in 't Spaansch van Dr. Aguilar op verzoek van den toastmaster Dr. Paterson vertaald werd door Dr. Guérini in het Italiaansch (want, zeide hij, hier naast me beweren ze dat hij niet anders heeft gedaan dan „the Lords prayer” opzeggen) dan wilt U wel gelooven, dat ik niet den inhoud van *elke* rede volledig heb begrepen.

De leuke speech van Dr. Guy in 't Engelsch, de prachttoast van Dr. Brophy (in 't „Amerikaansch” om eens weer een andere, vreemde taal te hooren), ze waren evenals die van Prof. Godon en zoovele anderen een genot om te hooren en waardig was de rij geopend door collega de Boer in 't Engelsch, die uiting gaf aan onze groote dankbaarheid voor de eer en het genoegen zulke mannen aan onzen disch te zien, waardoor wij tenminste eenigermate konden recipereen de vriendelijke ontvangst en de gastvrijheid altijd door ons in het buitenland genoten. Ik beschouw het, zoo zeide hij ongeveer, als een groot voorrecht voor een land, wanneer de meest vooraan staande mannen in eene professie, van over de gansche wereld willen samenkomen binnen zijne grenzen. Het heeft een gunstigen invloed op de beroepsgeenooten in dat land, zooals het voorbeeld en de lessen van een hoogstaand leeraar een duurzamen invloed ten goede hebben op den leerling. Door zulk een leeraar, Dr. Kirk, is eens in enkele woorden deze zelfde gedachte geuit toen hij zeide: „Look at the man ahead of you”.

De Donderdag, 28 Aug., belangrijke datum in de geschiedenis door de opening van het Vredespaleis, was alleen in de morgenuren gewijd aan de zitting der Hygiëne Commissie. 's Middags was iedereen vrij en kon men zich op eigen houtje gaan amuseeren, 't geen natuurlijk niet wegnam, dat velen zich in groepen en groepjes aaneensloten.

Een van de vele factoren die het verblijf der vreemdelingen in den Haag zoo aangenaam maakten was de gastvrijheid waarmee de Nieuwe of Litteraire Sociëteit, in de wandel-

ling genaamd: „de Witte”, hare deuren voor de leden der F. D. I. met hunne dames (o, zeldzaam privilege) had opengezet. Er werd druk gebruik van gemaakt en zoowel aan de lunch als 's avonds laat kon men er telkens clubjes F. D. I. leden ontmoeten die van het vele goede dat „de Witte” biedt, genoten.

En in dit verband mag ik, op gevaar af het aan den stok te krijgen met collega de Boer, wel eens memoreeren de wijze waarop deze zich tegenover de buitenlanders verdienstelijk wist te maken, niet alleen door hen voortdurend met raad en daad en voorlichting ter zijde te staan, doch ook door een zoo gulle hartelijkheid. 'k Geloof, dat hij 's middags aan de lunch in de Witte nooit minder dan tien gasten bij zich aan tafel had. Ook v. d. Hoeven natuurlijk, evenals Hamer, Coebergh e.a. namen op uitstekende wijze de honneurs van ons lieve landje waar.

Vrijdags had na verschillende vergaderingen van commissies en uitvoerend comité om 3 uur de officieele sluiting plaats. 's Avonds om 7 uur vereenigden allen zich met hunne dames aan het groote Banquet in het Palace-Hotel te Scheveningen. Ik schat het aantal aanwezigen op \pm 70. Het was een goed geslaagde avond. Het plechtig overreiken aan Prof. Godon van het diploma, waarop in verschillende talen gememoreerd werden zijne verdiensten voor de tandheelkunde, verdiensten zóó groot, dat men hem den Millerprijs heeft toegekend, was een treffend oogenblik. Men kon het den ouden „Vader der Fédération” aanzien hoezeer hij er door aangegrepen was, zóó dat zelfs zijn gewone welsprekendheid er onder leed.

Verder werd er voorlezing gedaan van telegrammen van dank en hulde van H. M. de Koningin, en van Z. M. den Koning van Denemarken, welke laatste Beschermheer is van de Hygiënische Afdeeling der F. D. I.

Er werd door Dr. Paterson een dronk uitgebracht op onze Koningin, door Prof. Jessen op de Koningin-Moeder, Collega v. d. Linde sprak als voorzitter der

V. v. N. T. een woord van dank in 't Fransch, Engelsch en Duitsch, welke speech beantwoord werd door Prof. Brophy op zijne bekende welsprekende wijze.

Ten slotte een pakkende toast van collega Frenkel uit Amsterdam op „the Ladies”, een onderwerp, waarvan de behandeling hem ten volle was toevertrouwd, en toen werd de tafel opgeheven en bleef men nog lang napraten op het terras genietende van de rust en de heerlijke temperatuur.

Des Zaterdagds moesten de leden vroeg op, want om 9 uur vertrok de trein naar Amsterdam, waar we bij aankomst een gereserveerde tram vonden die ons bracht naar het laboratorium van Prof. Bolck.

De hoogst interessante voordracht, dien we toen te hooren kregen (in 't Engelsch, na een toespraak in 't Fransch vooraf) en de prachtige collectie modellen en voorbeelden, er was slechts één qualificatie voor, die dan ook telkens door de buitenlanders werd herhaald: „*Splendid*”.

De woorden, waarmee Dr. v. d. Hoeven den hooggeleerden spreker bedankte en die door een klaterend applaus werden gevolgd, waren dan ook ieder uit het hart gegrepen.

Naar ik hoop, zullen de lezers van het Tijdschrift binnen niet te langen tijd de eersten zijn, die in de gelegenheid gesteld worden nader kennis te maken met deze tot dusver nog niet gepubliceerde verhandeling van Prof. Bolck.

Tegen 12 uur toen wij het laboratorium verlieten, stond wederom een extra-tram klaar, die ons bracht naar de de Ruijterkade waar de boot gereed lag om ons naar het Muider-slot te brengen. De lunch aan boord was zeer opgewekt, al hadden zij die midscheeps gezeten waren wel een beetje overdadig te genieten van de hitte, die door de machinekamer werd uitgestraald. Maar, que voulez-vous, als het niet zoo'n heerlijk warme dag was geweest, hadden ze misschien de anderen uitgelachen die niet zoo'n lekker plaatsje hadden.

De tocht door het Merwedekanaal, het bezoek aan het Muiderslot en de magnifique terugtocht over de Zuiderzee waren prachtig en een woord van hulde aan het organisatie-

talent van collega S a l o m o n s, die dapper bijgestaan door zijne echtgenoot, voor dat alles had gezorgd, is hier zeker wel op z'n plaats. Het marcheerde alles vlot en flink, zoowel in Amsterdam, waar ook nog tijdens de lezing de dames een rijtoer door de stad werd aangeboden, als aan boord, en dat is geen kleinigheid waar het hier betrof een gezelschap van \pm 70 personen.

De stemming aan boord was rustig, geen wonder waar het de slotacte was van een zeer vermoeiende week, hetgeen verscheidenen medepassagiers wel was aan te zien. Tegen 6 uur meerden we bij de „Entos” aan en bleef een gedeelte der deelnemers samen dineeren, terwijl anderen zich opmaakten tot afscheid nemen en vertrek.

En zoo behoort deze vergadering weer tot het verleden.

Voor zoover de ontvangst betreft was er, en ik geloof dat het meer dan een beleefdheidsphrase was, maar één roep over. 't Is waar we hebben veine gehad, want het prachtige weer, de mooi versierde stad, de vroolijkheid, die de feesten ter gelegenheid van de opening van het Vredespaleis meebrachten, dat alles waren wel zeer gunstige factoren, die ons hielpen.

Jammer, dat vele buitenlanders zoo slecht te spreken waren over hun hôtel, met name hotel Paulez, waar bediening en comfort blijkbaar veel te wenschen overlieten.

Doch voor 't overige heb ik geen enkele klacht gehoord en ook wij van onzen kant kunnen met voldoening op alles terugzien en zullen met vreugde hen allen weer ontmoeten wanneer het volgend jaar het congres in Londen ons daar weer zal doen vereenigen. Mogen vele Hollandsche collega's van die gelegenheid gebruik maken.

Vale

VAN HASSELT.

's Hage, 1 Sept. '13.